

Решение № 197 от 9.03.2020 г. на СГС по в. а. н. д. № 5034/2019 г.

Данни за делото	
Съд:	Софийски градски съд
Вид на делото:	ВАНД
Номер на делото:	5034
Година:	2019
Съдебен състав / Съдия:	НО XII въззивен състав, ДОРОТЕЯ И. МИШКОВА-КЕХАЙОВА, ПАВЕЛ Г. ПАНОВ, АНИ З. ЗАХАРИЕВА
Данни за акта	
Вид на акта:	Решение
Номер на акта:	197
Дата на постановяване:	09.03.2020 г.
Дата на влизане в сила:	09.03.2020 г.
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	
Изходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

Решение

гр. София, 9 март, 2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО, XII-ти въззивен състав на десети януари две хиляди и двадесета година в открито съдебно заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНИ ЗАХАРИЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ДОРОТЕЯ КЕХАЙОВА

ПАВЕЛ ПАНОВ

при участието на секретаря Гургана Цветкова и в присъствието на прокурора Р. Чернева, като разгледа докладваното от съдия Кехайова ВАНД № 5034 по описа за 2019 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

С решение от 20.06.2019 г., постановено по НАХД № 5994/2019 г., СРС, НО, 100 състав е признал обвиняемия А. И. А. за виновен в това, че на 09.12.2018 г. около 08: 40 часа в с. Чепинци, по ул. "*****", с посока на движение от ул. "Читалищна" към ул. "Герено" управлявал МПС – лек автомобил марка "Фолксваген", модел "Мултиван", с рег. № ***** в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелство за управление на МПС – заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2681 от 26.06.2018 г., връчена лично на А. – **престъпление по чл. 343в, ал. 3, вр. с ал. 1 от НК, като на основание чл. 78а, ал. 1 от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание "глоба" в размер на 1000 /хиляда/ лева.**

На основание чл. 343г, вр. чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК, съдът е лишил обвиняемия А. И. А. от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

Срещу решението, в законоустановения срок, е постъпила въззивна жалба от упълномощения защитник на обвиняемия А. И. А. в лицето на адвокат П. В., в която се излагат твърдения за явна несправедливост на наложените наказания. Сочи се, че съдът е проявил прекомерна строгост при определянето им и най – вече при налагането и отмерването на наказанието "лишаване от право да управлява МПС" за срок от шест месеца. Предлага се въззивната инстанция да отмени обжалваното решение в частта, с която е наложил това наказание. Прави се искане и за присъждане на разноски.

В разпоредително заседание на 09.12.2019 г. въззивният съдебен състав по реда на чл. 327 НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на обвиняемия и свидетели, изслушване на вещи лица и ангажирането на други доказателства.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, обвиняемият А. И. А. се явява лично, като не се представлява от упълномощения си защитник – адв. В., който не се явява. В депозирана на 06.01.2020 г. писмена молба, защитникът изрично заявява, че поради служебен ангажимент не може да се яви на насроченото заседание, с оглед на което обвиняемият изразява готовност да се защитава сам.

В дадения ход по същество, обвиняемият А., поддържа въззивната жалба по изложените в нея съображения, като моли съда да отмени обжалваното решение.

Представителят на държавното обвинение при СГП пледира, че са налице основания за изменение на решението по отношение на наложеното на обвиняемия А. наказание по чл. 343г от НК "лишаване от право да управлява моторно превозно средство". Изтъква, че в нормата на чл. 343в, ал. 3 от НК е уреден самостоятелен престъпен състав, а препращането към ал. 1 на чл. 343в от НК е единствено и само по отношение на санкционната част на разпоредбата, в която е предвидено наказание "лишаване от свобода" до 3 години и "глоба" от двеста до хиляда лева. Отбелязва, че предвиденото в чл. 343г от НК наказание "лишаване от право да се управлява МПС" се налага само по отношение на престъпление по чл. 343в, ал. 1 от НК, но не и на такова по ал. 3 на чл. 343в от НК, поради което счита, че жалбата на защитата е основателна и като такава следва да бъде уважена.

В правото си на последна дума, обвиняемият А. А. отправя искане решението на първоинстанционния съд да бъде изменено в частта досежно наложеното наказание "лишаване от право да се управлява МПС".

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, XII въззивен състав като съобрази изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на решението съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за установено следното:

Производството пред първата инстанция е протекло по реда на диференцираната процедура по глава XXVIII от НПК при внесено постановление на прокурор при СРП с предложение за освобождаване на обвиняемото лице от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК. За да постанови обжалваното решение, с оглед спецификата на особените правила, установени в глава XXVIII от НПК, първостепенният съд надлежно е приобщи събраните на досъдебното производство доказателства и доказателствени средства, които е преценил на основание чл. 378, ал. 2 НПК в отклонение от общите правила на традиционния наказателен процес, без да е необходимо непосредственото им събиране.

Въззивният съд счита, че вътрешното убеждение на Софийския районен съд по фактите е формирано на основата на правилен анализ на събраните по делото доказателствени материали, като в хода на производството пред втората съдебна инстанция не бяха установени нови факти и обстоятелства. Възприетата от първостепенния съд фактическа обстановка се припокрива с рамките на фактическите положения, посочени в постановлението и изцяло се споделя от настоящата инстанция, като не са налице основания за промяна във фактическите изводи на ревизирия съд, нито е налице основание за различна оценка на събрания по делото доказателствен материал. Въз основа на ангажираните в производството доказателства и доказателствени средства, районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка, която се споделя изцяло и от контролиращия съд, а именно:

Обвиняемият А. И. А. е роден на *** г., в гр. Полски Тръмбеш, обл. Велико Търново, ЕГН *****, българин, български гражданин, женен, работещ, със средно образование, неосъждан. Същия живее в с. Чепинци, ул. "*****"

Обвиняемият А. има издадено свидетелство за управление на МПС № 282562312 от 25.09.2014 г. със срок на валидност – 25.09.2019 г.

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП № 2681 от 26.06.2018 г. свидетелството за управление на МПС /СУМПС/ на А. било отнето по административен ред на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 ЗДвП временно – до решаване на въпроса относно отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Заповедта била издадена във връзка с съставен срещу А. акт за установяване на административно нарушение, бланков № 610256 от 26.06.2018 г. от служител на ОПП-СДВР, поради това, че е управлявал моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта си над 0, 5 на хиляда.

Заповедта била връчена на А. лично на 26.06.2018 г.

Въз основа на АУАН № 610256 от 26.06.2018 г. било издадено НП № 18-4332-012723 от 06.07.2018 г., с което, обаче, не била наложена глоба във връзка с нарушението по т. 1, касаещо управлението на автомобил след употреба на алкохол, тъй като било установено, че същото изпълва състав на престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК. Затова административно наказателното производство във връзка с това нарушение било прекратено, като ЗППАМ продължила действието си до решаване на въпроса относно отговорността на обвиняемия във връзка с това деяние, но за не повече от 18 месеца. Към датата на деянието – 09.12.2018 г. този срок не бил изтекъл.

Въпреки наложената му принудителна административна мярка, на 09.12.2018 г. сутринта А. управлявал лек автомобил марка "Фолксваген", модел "Мултиван", с рег. *****, като се движел в с. Чепинци, по ул. "*****", с посока на движение от ул.

"Читалищна" към ул. "Герено".

Около 08: 40ч., свидетелите Р. С. и Н. О. - полицейски служители при 02 РУ-СДВР, при обход на маршрута в с. Чепинци забелязали автомобила, управляван от обвиняемия на ул. "*****" и пред № 5 го спрели за проверка. Полицейските служители установили самоличността на водача като А. И. А. ЕГН *****. Направило им впечатление, че същият лъха на алкохол.

По време на проверката обвиняемият не представил на полицейските служители свидетелство за управление на моторно превозно средство. С. и О. направили справка чрез ОДЧ и установили, че на А. И. А. му е било наложено временно отнемане на свидетелството за управление на МПС. Поискали съдействие от ОПП - СДВР. Такова съдействие им оказал свидетелят Н. Л. - младши автоконтрольор при ОПП-СДВР, който пристигнал на място, за да извърши проверка с техническо средство на водача за наличие на алкохол в издишания въздух. А. отказал да даде проба. Поради това свид. Н. Л. му издал талон за медицинско изследване и съставил срещу А. акт за установяване на административно нарушение с бланков №*****.

Въз основа на АУАН не било издадено НП, но било образувано ДП № 346/2019 г. по описа на 02 РУ-СДВР.

Описаната фактическа обстановка е установена въз основа на събраните в досъдебното производство доказателствени материали, преценени по реда на чл. 378, ал. 2 от НПК, а именно показанията на свидетелите Р. С. (л. 9 от ДП), Н. Л. (л. 10 от ДП) и Н. О. (л. 11 от ДП), справка от ОПП-СДВР (л. 3 от ДП), АУАН № 0746648 (л. 5 от ДП), Заповед за прилагане на ПАМ (л. 6 от ДП), справка -картон за водач (л. 7 от ДП), справка за съдимост;

Настоящият съдебен състав споделя изводите на районния съд направени въз основа на анализа на доказателствената съвкупност, като този анализ безсъмнено установява фактите включени в предмета на доказване по настоящото наказателно производство.

Обосновани са изводите на решаващия първоинстанционен съд досежно пълната кредитируемост на показанията на свидетелите Р. С., Н. О. и Н. Л., снети в хода на досъдебното производство и приобщени към доказателствената съвкупност по реда на чл. 378, ал. 2 от НПК.

Свидетелите Р. С. и Н. О. изнасят конкретни данни за това, че изпълнявайки служебните си задължения по ЗДвП на 09.12.2018 г. около 80: 40 часа са спрели обв. А. за рутинна полицейска проверка, след което са установили, че същият управлява лек автомобил марка "Фолксваген", модел "Мултиван", с рег. *****видимо алкохолно повлиян (имал е нестабилен стоеж и е лъхал на алкохол) и без свидетелство за управление на МПС.

Констатираното противоречие в показанията на свидетелите С. и О. относно посоката на движение на автомобила, управляван от обвиняемия, резонно е било разрешено в полза на изнесеното от свид. О. и по мнение на настоящия съдебен състав не разколебава изводите за пълна кредитируемост на показанията на свидетелите, тъй като неточностите се отнасят до несъществени обстоятелства, извън предмета на доказване и не дават основание за дискредитирането им.

От техните показания се установяват по безспорен начин обстоятелствата около извършената проверка на обв. А. на инкриминираната дата и час, конкретно относно факта, че последният не е представил на полицейските служители СУМПС, в резултат на което била извършена справка (чрез оперативната дежурна част (ОДЧ) при сектор "ПП" - СДВР), при която се установило, че му е наложена принудителна административна мярка

за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство. Налагането на такава мярка е доказано от приложената заповед за налагане на принудителна административна мярка № 2681 от 26.06.2018 г., съгласно която отнемането е за времето до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. В показанията си свидетелите дават сведения и за резултата от извършената проверка, а именно съставяне на акт за установяване на административно нарушение на обвиняемото лице, в което били констатирани извършени от последния нарушения на чл. 150, ал. 1, пр. 2, чл. 174, ал. 3 и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Така изнесените от свидетелите обстоятелства намират подкрепа в приложения по делото АУАН с номер на бланката 0746648/09.12.2018 г., съставен срещу А. И. А., като документ носещ съществена доказателствена информация, касателно релевантните факти, включени в предмета на доказване по делото.

Правилно районният съд е изградил своите фактически изводи въз основа на показанията на свид. Н. Л., който бил изрично изпратен на място за оказване на съдействие като служител на ОПП-СДВР и потвърждава, че забелязал признаци на алкохолно повлияване у обв. А., който отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол, както и че при извършената проверка е констатирано, че същия управлява МПС в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелство за правоуправление, за което му съставил АУАН.

В тази връзка по безсъмнен начин се доказват обстоятелствата свързани със санкционирането на обвиняемия за осъществено от него нарушение, като съдът взе предвид приобщените писмени доказателства - заповед за принудителна административна мярка № 2681 от 26.06.2018 г., АУАН № 0746648/09.12.2018 г., справка ОПП-СДВР и справка – картон за водач. Уместно контролираният съд е отбелязал факта на прекратяване на административно наказателното производство, касаещо издадения АУАН № 610256/26.06.2018 г., респ. е съобразил действието на ЗППАМ и след 06.07.2018 г. до решаване на отговорността на обвиняемия във връзка с това деяние. Относно момента на узнаването от страна на обв. А. на ЗППАМ, респективно влизането й сила, въззивният състав възприе и се довери на съответните отбелязвания инкорпорирани в този документ - подпис поставен лично от обвиняемия, както и данни за конкретната дата на връчване – 26.06.2018 г.

Констатациите си за съдебното минало на обвиняемия А. А. към датата на извършеното деяние, първоинстанционният съд вярно е направил въз основа на приложената и приетата по делото, като писмено доказателство, справка за съдимост.

При извършената по реда на чл. 314 от НПК проверка, относно правилността на постановеното решение, въззивната инстанция споделя направените от първоинстанционния съд изводи относно наличието на осъществено от обективна и субективна страна престъпление, с правна квалификация по чл. 343в, ал. 3, вр. с ал. 1 от НК.

За съставомерността на деянието по чл. 343в, ал. 3, вр. с ал. 1 от НК е необходимо от обективна страна да бъде установено, че лицето управлява моторно превозно средство, че му е наложена принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, и че управлението на превозното средство е осъществено в срока на тази мярка, а от субективна страна, че деянието е извършено умишлено.

По делото е безспорно установено, че на 09.12.2018 г. около 08: 40 часа в с. Чепинци, по ул. "*****", с посока на движение от ул. "Читалищна" към ул. "Герено", обвиняемия А. И. А. е управлявал МПС – лек автомобил марка "Фолксваген", модел "Мултиван", с рег.

№ *****, след като със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2681 от 26.06.2018 г. на ОПП-СДВР, издадена на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП притежаваното от него свидетелство за управление на МПС било временно отнето по административен ред (за не повече от 18 месеца). Видно от доказателствата по делото, Заповедта била връчена лично на обвиняемия на 26.06.2018 г. Този административен акт има незабавно действие с всички законни последици от това, като изрично в чл. 176, ал. 6 от ЗДвП е регламентирано, че заповедта подлежи на предварително изпълнение и обвиняемият е следвало да съобрази поведението си с нея. В настоящия казус несъмнено установено е, че изпълнителното деяние е извършено от обв. А. именно в срока, в който е изтърпявал принудителна административна мярка за временното му отнемане на свидетелство за управление на МПС.

Налице е и изискуемата се по закон форма на вината – пряк умисъл. Обвиняемият А. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици, като същевременно е искал и целял тяхното настъпване. От доказателствата по делото се установява, че същият е бил с ясното съзнание, че е с отнето СУМПС; че е налице подлежаща на незабавно изпълнение ЗППАМ, по силата на която е лишен от право да управлява МПС, с конкретни времеви параметри; че 18 месечният срок, след връчването ѝ, не е бил изтекъл, но въпреки това е предприел конкретни действия по управление на МПС, с което е осъществил от субективна страна престъпния състав на чл. 343в, ал. 3 от НК. С извършеното престъпно деяние по визираното престъпление са накърнени обществените отношения, чрез които се осигуряват условията за безопасна употреба на транспортните средства.

Правилен и законосъобразен се явява изводът на първоинстанционния съд, че са налице предпоставките за приложението на чл. 78а, ал. 1 от НК, тъй като обвиняемият А. е неосъждан, не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на глава XXVIII от НПК. За престъплението, за което е признат за виновен се предвижда наказание "лишаване от свобода" до три години и "глоба" от двеста до хиляда лева, като от него няма настъпили имуществени вреди. Въззивната инстанция намира, че наложеното административно наказание "глоба" в минималния, предвиден от закона размер от 1000 лв. е справедливо и съответно на извършеното с оглед обществената опасност на деянието и дееца. По този начин и с това административно наказание, въззивният съд счита, че ще бъдат постигнати целите на генералната и специалната превенция.

По отношение на наложеното от първоинстанционния съд наказание "лишаване от право да управлява МПС" и възраженията обективирани във въззивната жалба в тази връзка, настоящият съдебен състав намира следното:

Въззивният съд обсъди внимателно оплакванията за незаконосъобразност на решението в посочената част и прецени жалбата на обвиняемия А. и защитника за основателна.

Приложимата за казуса разпоредба на чл. 343в, ал. 3 от НК препраща към алинея първа на същата разпоредба единствено касателно вида и размера на приложимите санкции за това деяние. В този аспект законодателя не е предвидил възможност на извършителите на престъпления по чл. 343в, ал. 3 от НК да бъде налагано наказание "лишаване от право да управлява МПС". Същевременно неприложима се явява нормата на чл. 343г от НК, в която са посочени лимитативно престъпленията за които може да бъде наложено наказание "лишаване от право да се управлява МПС", като сред тях не фигурира престъплението по чл. 343в, ал. 3 от НК. Волята на законодателя да не се налага наказание "лишаване от право да управлява МПС" на извършителите на престъпления по

чл. 343в, ал. 3 от НК, каквото е процесното деяние, не може да се тълкува в обратния смисъл.

С оглед изложените съображения, и като не констатира друго неправилно приложение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост, въззивният съд счита, че обжалваната присъда следва да бъде изменена, в посочения по-горе смисъл, поради което и на основание чл. 337, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 1 вр. чл. 334, ал. 1, т. 3 от НПК Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ решение от 20.06.2019 г., постановено по НАХД № 5994/2019 г., СРС, НО, 100 състав като го отменя в частта, с която на обв. А. И. А. е наложено наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от шест месеца на основание чл. 343 г от НК.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.